

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)
הדלקת הנרות.....8:13
מוצאי שב"ק.....9:43
שיעורים כסדרן
נ"ד.....דברי הימים-א' י"א
בבלי.....זבחים ע"א
ירושלמי.....עבודה זרה כ"ט
תוספתא.....סוטה פרק י'
רמב"ם.....איסורי ביאה י"ד

שעה 7, גליון 39 (350)

פרשת חקת, י תמוז, שנת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק ה'

מוהרא"ש דערציילט

דער אייבערשטער הערט מיך אויס?

די גרעסטע און בעסטע מתנה וואס מיר האבן באקומען פון רבי'ן איז די עצה פון "התבודדות", אז א איד זאל זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים דורך ברוחניות ורגשיות אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר א גוטער פריינד.

דער רבי זאגט אז דאס רעדן צום אייבערשטן איז די גרעסטע זאך וואס א מענטש קען טון, עס איז גרעסער און חשובער פון אלעס, און טאקע דערפאר פארלייגט זיך דער יצר הרע זייער שטארק אויף דעם, ער פרובירט מיט אלע מיטלען אז א איד זאל נישט רעדן צום אייבערשטן, ער פרובירט צו מאכן חלישת הדעת פאר'ן

<<<<<

פרשת השבוע

זאת חקת התורה אשר צנה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה. די ספרים פרעגן פארנוואס זאגט די תורה זאת חקת "התורה", דאס איז די געזעץ פון די "תורה", מען רעדט דאך דא נאר פון איין מצוה, פון די מצוה פון "פרה אדומה", עס וואלט געדארפט שטיין זאת חקת "הפרה"?

נאך איז שווער, די פסוק הייבט אן מיטן לשון "לאמר" וואס דאס מיינט אמורה רבה - א ווייכע שפראך, און דער פסוק זאגט ווייטער "דבר" אל בני ישראל - וואס דאס איז א שטרענגע לשון.

מוהרא"ש איז דאס מסביר, לויט ווי דער רבי זאגט (לקיט מוהר"ן חלק ב' סימן ה') אז אפילו עס איז דא א מצוה פון "תוכחה", ווען מען זעט א איד טוט אן עבירה דארף מען אים זאגן מוסר, אבער נישט געדער קען טון די מצוה. די גמרא זאגט (ערכין מ"ז:) אז רבי עקיבא האט געזאגט: "איך וואונדער מיר אויב עס איז דא היינט איינער וואס קען זאגן מוסר", און אויב רבי עקיבא האט דאס געזאגט אין זיין דור, וואס זאלן מיר שוין היינט זאגן.

ווען איינער זאגט מוסר און ער ווייסט נישט די ריכטיגע וועג ווי אזוי עס צו טון, טוט ער נארנישט אויף און ער מאכט נאך ערגער. מען דארף זאגן מוסר אזוי ווי משה רבינו האט געזאגט מוסר, ווי די גמרא דערציילט (שבת פ"ח:) אז ווען די אידן האבן געווינדליגט מיט די עבירה פון די עגל, וואס די אידן האבן דעמאלט עובר געווען אויף די דריי הארפטע עבירות, עבודה זרה, גילוי עריות, און שפיכת דמים, האט זי משה רבינו געזאגט: "דער אייבערשטער האט אייך נאכאלץ ליב!", און אזוי האבן די אידן תשובה געטון, און ווען משה רבינו וואלט זיי אנגעשריגן "וואס האט איר געטון?! איר ווייסט וואס איר האט דא פארדארבן?!!" וואלטן די אידן געווארן אינגאנצן מיואש, און זיי וואלטן אינגאנצן אויפגעגעבן און נישט תשובה געטון.

די זעלבע גייט ווייטער אן אין יעדן דור. רש"י ברענגט אויפ'ן פסוק, (שמות לב, לד) "וביום פקדי ופקדתי", אז ביי יעדע שטראף וואס עס קומט אויף אידן, איז דא אין דעם אפיקל פונעם חטא העגל, ווייל די עבירות פון דעמאלט חז"ן זיך איבער אין יעדן דור, און ווער עס וויל היינט זאגן מוסר פאר אידן, קען עס נאר טון אויף דעם וועג פון משה רבינו, אויף א גוטע וועג, צו מחזק זיין אידן "דער אייבערשטער האט אייך נאכאלץ ליב" און דאס וועט זיי געבן די חיזוק צו תשובה טון און צוריק קומען צום אייבערשטן.

דערפאר דארף מען זען צו גיין צו אוא צדיק וואס איז מחזק אידן, ער ווייזט זיי אז דער אייבערשטער האט זיי ליב, און זיי קענען שטענדיג קומען צום אייבערשטן.

דאס איז פשוט אין פסוק, די פרה אדומה איז דאך דער תיקון אויף די עבירה פון די עגל, זאגט דער פסוק, זאת חקת "התורה", דאס איז די געזעץ פון די נאנצע תורה, ווייל אזוי ווי משה רבינו האט גערעדט צו די אידן נאך די חטא העגל, אזוי דארף מען שטענדיג רעדן צו אידן, נאר מחזק זיין און שטארקן.

דאס זאגט דער פסוק ווייטער "לאמר - דבר" ווען מען וויל זאגן שטרענגע ווערער פאר אידן, מוז עס זיין אויך אויף א ווייכע וועג פון חיזוק.

(תוך הנחל ליל שב"ק חקת שנת תשס"ז)

א גוט ווארט

חיזוק אונזריג ווייל ער איז גוט ווארט
סיי ברוחניות און אויך בגשמיות; אויף יעדן אייגעס גייט איבער שוועריקייטן אין לעבן, דער עצה איז צו טרעפן א צדיק וואס געבט חיזוק. מיר האבן בזכות חנינם געטראפן דעם הייליגן רבי'ן וואס איז אונז מחזק און שטארקט אונז אז מיר זאלן געדענקען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, דער רבי חז"ר מיט אונז די פשוטי'ע אמונה: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", איך גלייב מיט מיין נאנצע הארץ אז דער אייבערשטער האט אלעס באשאפן און ער פירט אלעס; ער טוט אלעס, ער האט אלעס געטון און ער וועט אלעס טון. דאס צו טראכטן און לעבן מיט דעם מאכט פרייליך דעם מענטש, ווייל ווי מער א מענטש חז"ר'ט אמונה, ווערט ער מער פרייליך און רואיג.

"אלט טאר מען נישט זיין" - האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן סימן טא), אן אלטער חסיד איז נישט גוט צו זיין, און אן אלטער צדיק איז נישט גוט צו זיין; מען דארף זיך שטענדיג אויפפרישן און זיך באנייען. אז מען קומט זיך צוזאם אנשי שלומינו, מען דערמאנט זיך וואס מיר פארמאגן, מען חז"ר'ט איבער שמועסן פון הייליגן רבי'ן - דאס פרישט אויף אז מען זאל נישט איינשלאפן.

(עצתו אמונה, פי חקת תשע"ח)

שאלות ותשובות בְּרִסְלָב

מַעַן קְרִיגֵט זִיךְ אִין מִיין שׁוּל, ווי אַזוי גַעבֵט מַעַן זִיךְ אַן עֲצָה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך דאווען אין א געוויסע בית המדרש, עס שטערט מיך אבער זייער שטארק אז מען האלט זיך אין איין קרייזן דארט, ממש אויף שטוהים, עס איז ממש א ווייטאג און א בזיון.

אין אנהויב האב איך געטראכט אז איך וועל זיצן אין מיין ווינקל און לערנען און דאווענען אבער עס איז כמעט נישט מעגליך נישט צו ווערן מיטגעשלעפט. זאל איך אוועקגיין דאווענען? הלואי זאל איך קענען דאווענען ביי אייך, אבער די מניעות זענען נישט נאךמאל, איך ווייס נישט וואס צו טון.

אָהרן

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד אהרן נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז זייער א וויכטיגע זאך אז מען זאל האבן איין שול וואו מען דאווענט, און נישט בייטן און ארום לויפן יעדע שטיק צייט צו א צווייטע שול.

חַקְמֵינוּ וְזָרָנוּם לְבָרְכָה זָאָגן (ברכות 1): "כָּל הַקּוֹבֵעַ מְקוּם לְתַפְלֹתוֹ, אֶלְקֵי אַבְרָהָם בְּעוֹרוֹ", ווער עס איז זיך קובע א פלאץ וואו צו דאווענען בקביעות, וועט דער אייבערשטער וואס האט געהאלפן אברהם אבינו אים אויף העלפן, "וּכְשֵׁמֶת, אומרים לו, אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו", און ווען דער מענטש שטארבט זאגט מען אויף אים ביים הספד: וויי פאר דעם עניו וואס איז נפטר געווארן, וויי פאר דעם חסיד וואס איז נפטר געווארן, ער איז געווען פון די תלמידים פון אברהם אבינו; זעט מען דאס גרויסקייט פון דאווענען אין א באשטימטע פלאץ.

לכאורה, דארפן מיר פארשטיין וואס די גמרא זאגט דא; אז א מענטש איז זיך קובע א פלאץ וואו צו דאווענען קומט אים שוין אזעלכע טיטלען: "עניו", "חסיד", "מתלמידיו של אברהם אבינו", וואס האט ער שוין געטון אז מען געבט אים אזעלכע טיטלען? ווען איך פלעג לערנען די גמרא איז דאס מיר זייער שווער געווען, ביז איך האב געטראפן א בריוו פון מוהרא"ש (אשר בנחל, מכתב יט אלף, קפה), וואו מוהרא"ש איז זייער שיין מסביר די גמרא; אז געווענליך אין א שול קען זיך מאכן וויפוחים און אומבאקוועמליכקייטן, בפרט ביי חסידים וכו'; ממילא, אויב א מענטש איז זיך קובע א בית מדרש וואו ער דאווענט, און ער גייט נישט אנוועק פון דארט, ער בלייבט דארט דאווענען אפילו עס איז נישט אזוי באקוועם, אפילו מען טענה'ט זיך וכו', דאס איז א סימן אז דער מענטש איז אן "עניו" און א "חסיד", אזא מענטש איז "מתלמידיו של אברהם אבינו", ווייל אויב וואלט ער נישט געווען קיין עניו, וואלט ער שוין לאנג אנוועק געלאפן פון דארט, און נאכדעם וואלט ער אוועקגעלאפן פון דעם אנדערן שול, און אזוי ווייטער, אבער ווען א מענטש איז אן עניו, ער ווייסט ביי זיך: 'איך בין גארנישט, איך דארף גארנישט, איך האב גארנישט און איך וויל גארנישט; איך קום נישט צו קיינעם דא אין שול, איך קום נאר צום אייבערשטן, דאס איז א סימן פון אן ערליכער איד.

דו זאלסט קיינמאל נישט האבן א חלק אין קיין שום מחלוקת, בפרט אין מחלוקת וואס איז לשם שמים, ווייל דאס איז זייער א מסוכן דיגע זאך.

אָהרן

מַעַנטש, אַינרעדן דעם מענטש אז דער אייבערשטער הערט אים נישט אויס און ער דארף אים נישט האבן.

דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן אות י', י"ב) אז אין זיינע יונגע יארן פלעגט ער זייער אסאך רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, ער פלעגט דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס עס איז אדורך אויף אים בגשמיות און ברוחניות, און אלע זאכן וואס ער האט געוואלט האבן. וואס עס האט אים געפעלט, האט ער אלעס דערציילט פאר'ן אייבערשטן, אויף פשוט אידיש, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו א גוטער פריינד.

עס האט זיך אבער געמאכט אסאך מאל וואס ער האט געפילט אז דער אייבערשטער הערט אים נישט אויס, ער האט געשפירט אז דער אייבערשטער דארף אים נישט האבן, ווייל ער האט געזען אסאך מאל אז ער בעט דעם אייבערשטן און עס זעט נישט אויס ווי ער טוט עפעס אויף דערמיט, און מן הסתם וויל אים דער אייבערשטער נישט אויסהערן, און ער דארף אים נישט האבן.

אזוי ווייט אז צומאל האט דער רבי אויפגעהערט צו רעדן צום אייבערשטן, ווייל ער האט געפילט אז עס איז א שאד די מי און פלאג, דער אייבערשטער דארף אים סיי ווי נישט, ער הערט אים סיי ווי נישט אויס. אבער נאך עטליכע טעג האט זיך דער רבי איבערגעטראכט, אז עס קען נישט זיין אז דער אייבערשטער דארף אים נישט, דער אייבערשטער איז דאך אן אב הרחמן, ער הערט זיכער אויס זיינע תפלות. אזוי האט ער זיך ווייטער געשטארקט, און ער האט ווייטער גערעדט צום אייבערשטן.

דער רבי האט שפעטער געזאגט, אז אלע מדריות צו וואס ער איז צוגעקומען, אז ער איז געווארן אזא גרויסער צדיק, איז נאר געווען דורך דעם וואס ער האט גערעדט צום אייבערשטן אויף אידיש, און ווען ער וואלט געוואוסט אין די יונגע יארן די גרויסקייט פון רעדן צום אייבערשטן, און צו וואס מען קען אלץ צוקומען דורך רעדן צום אייבערשטן, וואלט ער גארנישט געפאסט און זיך מסגף געווען, ער וואלט נאר גערעדט צום אייבערשטן מער און מער, ער וואלט גערעדט צום אייבערשטן אין איין טאג וויפיל ער האט גערעדט אין א יאר.

דאס איז א גרויסע חזוקה, ווען מען זעט אז דער רבי אליין איז דורך געגאנגען די זעלבע נסיון, ער האט אויך געשפירט ווי קיינער דארף אים נישט און קיינער הערט אים נישט אויס, אזוי ווי ער האט אבער זיך דערהאלטן און ער איז ווייטער אָנגעגאָנגען, ער האט ווייטער גערעדט צום אייבערשטן, האט ער נאכדעם זוכה געווען צו אלע זיינע גרויסע מדריות. און דאס דארף יעדער איד נאכמאכן.

א גאנצן טאג התבודדות?

דער אמת איז אז דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן צ"א) אז ער וויל אז זיינע מענטשן זאלן א גאנצן טאג רעדן צום אייבערשטן. דאס איז אבער נישט מעגליך, ווי אזוי קען א מענטש א גאנצן טאג רעדן צום אייבערשטן? עס איז דא אסאך אנדערע זאכן וואס מען דארף טון במשך דעם טאג, א מענטש דארף עסן,

אָהרן

טרינקען, לערנען, דאווענען, און ער דארף אויך עוסק זיין אין פרנסה, ווי אזוי קען מען זאגן אז מען דארף א גאנצן טאג רעדן צום אייבערשטן?
 נאר דער אמת איז אז דאס מיינט נישט אז מען דארף זיצן א גאנצן טאג אפגעזונדערט פון מענטשן און רעדן צום אייבערשטן, מען קען טון ווייטער אלעס וואס מען טוט געווענליך דורכ'ן טאג, נאר וואס מען טוט זאל מען טון מיט'ן אייבערשטן. ווען מען שטייט אויף אינדערפרי און מען זאגט מודה אני, זאל מען גלייך בעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר אז איך זאל היינט האבן א גוטע געשמאקע טאג, ראטעווע מיר און מיין ווייב און קינדער פון אלעם שלעכטס, העלף מיר אז איך זאל היינט אריינכאפן אסאך גוטס, אסאך מצות און מעשים טובים" א.א.וו.

און אזוי א גאנצן טאג, סיי וואס מען טוט, זאל מען טון נאר מיטן אייבערשטן. יעדע זאך וואס מען טוט, בעט מען דעם אייבערשטן אז מען זאל מצליח זיין דערמיט. ביז ווען מען גייט שלאפן, בעט מען דעם אייבערשטן אז מען זאל גיין שלאפן געזונטערהייט און אויפשטיין געזונטערהייט, און אזוי ווייטער. אזוי קען מען מקיים זיין וואס דער רבי האט געזאגט, אז מען זאל א גאנצן טאג רעדן צום אייבערשטן.

א שעה התבודדות?

מען זעט אין טאג טעגליכן לעבן אז ווען א מענטש גייט צו זיין חבד און זאגט אים: "איך וויל רעדן מיט דיר א שעה", וועט אים דער חבד זאגן: "איך האב נישט אזויפיל צייט צו רעדן א שעה", אויב אבער וועט מען סתם אנהייבן צו רעדן אן קיין באשטימטע צייט, דאן קען זיך פארצייען א שמועס אפילו פאר עטליכע שעה.

דאס איז א געוואלדיגע לימוד פאר אונז אויך ווען עס קומט צו רעדן צום אייבערשטן, ווען א מענטש מאכט אפ אז ער גייט רעדן צום אייבערשטן א שעה, וועט ער געווענליך נישט האבן קיין געדולד צו רעדן בכלל, ווען מען הייבט אבער אן רעדן עטליכע דיבורים צום אייבערשטן, קען זיך עס נא פארצייען לענגער, און אפילו ווען עס בלייבט נאר ביי עטליכע ווערטער, איז עס אויך זייער חשוב ביים אייבערשטן, יעדעס ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע הצלחה וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן. דער אמת איז אז ווען מען געוואוינט זיך צו צו רעדן און צו בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע טריט און שריט וואס מען טוט, דאן פון די קורצע דיבורים וואס מען רעדט דא און דארט, וועט זיך צוזאם קלייבן במשך דעם טאג א שעה, און אפילו מער, וואס מען האט גערעדט צום אייבערשטן.

דאס גאנצע לעבן א שטיק רוחניות

איינמאל מען רעדט זיך אויס מיטן אייבערשטן ביי יעדע זאך, דאן ווערט דאס גאנצע לעבן איין שטיק רוחניות, איין שטיק אייבערשטער. ווייל אפילו די גשמיות'דיגע זאכן שמועסט מען אויך אויס מיטן אייבערשטן, דאס גאנצע לעבן ווערט א שטיק רוחניות.

אזא מענטש וועט קיינמאל נישט פילן אז ער איז אליין, אדער אז ער איז נישט אויפ'ן פלאץ, ווייל וואו ער איז, אין וואסערע מצב ער איז, וועט ער וויסן אז דער אייבערשטער איז מיט אים, און ער וועט אלעס דערציילן פארן אייבערשטן.

ווען מען וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט וועט מען זייער חרטה האבן אויב מען האט נישט גערעדט צום אייבערשטן, "איך האב דאך געהאט אזויפיל איבריגע צייט, דא בין איך געגאנגען אויפ'ן גאס, דא האב איך געדארפט ווארטן אויף איינעם, איך האב דאך אין די צייט געקענט אריינכאפן אפאר דיבורים צום אייבערשטן", יעדע קליינע תפלה וואס מען רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע הצלחה פארן מענטש, וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, און א מענטש איז זיך מתרשל אין דעם, נאר ווייל ער מיינט אז עס איז נאר חשוב אויב מען רעדט א לענגערע שמועס מיטן אייבערשטן.

וואויל איז דער מענטש וואס האט שכל און נוצט אויס די צייט, ער כאפט אריין צו רעדן יעדן טאג צו רעדן כאטש עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, וועט אים זיכער גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

וואס זאל איך דיר זאגן, איינער וואס לעבט מיט אביסל ישוב הדעת, דער לעבט מיט תכלית; ער ווייסט ביי זיך נאך אביסל וועל איך אנועק גיין מזה העולם, מען וועט מיר אויסטון מיינע קליידער און מיר אריין לייגן אין דער ערד; קיינער וועט נישט טראכטן מער פון מיר, קיינער וועט נישט זארגן פאר מיר, פארנוואס זאל איך זיין פארנומען מיט מחלוקת און קריגערייען, וואס וועל איך האבן פון דעם? אזא איינער קריגט זיך נישט מיט קיינעם, ער לעבט בשלום מיט אלעמען.

מוהרא"ש, ווען ער פלעגט וועלן געבן א משל אז מען זאל אנטלויפן פון מחלוקת, פלעגט ער שטענדיג נעמען אלס משל איינער וואס ליגט אין שפיטאל קראנקערהייט, פאר א מענטש וואס געפונט זיך אין אזא מצב לא עלינו וועט נישט אינטערעסירן קיין שום מחלוקת און קיין שום פאליטיק, מוהרא"ש פלעגט זאגן: פראבירט צו צוגיין צו איינעם וואס ליגט טויט קראנק, זאג אים אריין אין אויער, "דו ווייסט, דער און דער איז א שגגן"; "דו ווייסט וואס טוט זיך דארט ביי דעם רבי'ן... אויף טישן און אויף בענק", וואס וועט דער חולה זאגן? "איך בעט דיר, לאז מיר אפ; איך גיי שוין שטארבן. וואס ווילסטו פון מיר? קוק מיר אן, קוים וואס איך אטעם, קוים וואס איך לעב, וואס גייט מיר אן וואס מען רעדט אויף א צווייטן?"

די אלע וואס שטייען אין שפיץ און פירן אן מחלוקת זענען פוסטע לייט; קוק וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין עא:): ווען צוויי מענטשן קריגן זיך, און איינער פון זיי שווייגט, זאלסטו וויסן אז דער איז א גרעסערער מיוחס, און פארקערט אויך, ווער עס קריגט זיך מיט יעדן איינעם, דער איז נישט בסדר; אפילו ער זעט אויס ווי א צדיק, איז ער א משוגענער צדיק - ווי דער רבי רופט אזא איינעם (ספורי מעשיות, מעשה ג - מחנה); דער רבי פארציילט דארט, אז ווען די גזלנים זענען אנגעקומען צו דעם פלאץ וואו דער חגר האט אויסגעשפרייט די שטויב, האבן זיי אנגעהויבן שרייען אויף זייערע טעג און יארן, זיי האבן תשובה געטון; אבער וויבאלד עס איז געווען דארט אויסגעמישט פון די שטויב פון משוגעים, זענען זיי געווארן "משוגענע צדיקים"; זיי האבן זיך אנגעהויבן צו קריגן איינער מיטן צווייטן. דער האט געשריגן: "איבער דיר האבן מיר געטון די אלע עבירות", און דער האט געשריגן: "איבער דיר וכו'", ביז זיי האבן זיך אויסגע'הרג'ט איינער דעם צווייטן. קוק נאך די מעשה.

דערפאר זאלסטו ווייטער דאווענען אין דיין ווינקל, און זיי זיך נישט מבבלל פון א צווייטן; דו קוק נאר אויף דיר און אויף דייענע קינדער, דאן וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

קְעֻנְסַט דִּיךְ אַלִיין?

הרב החסיד רבי לוי יצחק פּעֵנְדֵר זצ"ל
האט מיר דערצייילט אז ער פֿלעגט אסאך פֿאַרן
מיט'ן באַז, ווייל מען האט אים אַלץ געזוכט
און ער האט געמוזט פֿאַרן פון אַיין פֿלאַץ צום
אַנדערן, האט ער אַלץ געהאט מיט זיך א
מְשִׁנּוֹת, און געזאָגט אסאך מְשִׁנּוֹת, ביז ער
האט געקענט אויסגענויניג ששה סדרה מְשִׁנּוֹת.
האט זיך אַיִנמאַל צוגעזעצט נעבן אים א רב,
וואס ער איז געווען פון די מְתַנְגְדִים אויף
בְּרַסְלָב, און וויבאַלד ער האט געזען א
אַיִנגערמאַן לַעֲרֵנט אַזויפיל מְשִׁנּוֹת, פֿרעגט ער
אַים וואו וואוינט איר? זאָגט ער; אין אומאַן!
נעמט זיך דער רב חוֹזֵק מֵאֶכָן, 'איר זענט פון
די אומאַנער חסידים':! איך קען אַיִך, אַיִך
קען אַיִך, און זאָגט פֿל דְּכֵר אָסוּר, און יעדע
פֿאַר ווערטער זאָגט ער 'אַיִך קען עֲנֵן, און
אַזוי ווי רבי לוי יצחק ז"ל זעט אז ער ווערט
נישט פֿטור פון אים, זאָגט ער אים; 'אַיִך זעה
אז איר זאָגט א גאַנצן צייט 'אַיִך קען עֲנֵן,
זאָגט נאָר; 'זיך' קענט איר אויך...

ווען יענער האט דאס געהערט איז ער שוין
שטיין געבליבן. און עס ליגט אין דעם ענטפער
א טיפן דערקער, ווייל מען זעט אַמאַל א
מענטש גיסט פֿעף און שוועבל אויף א צווייטן,
און ער טראַכט נישט אַרײַן, צי 'זיך אַלײַן' קען
ער שוין? און אַנדאָי נישט אַן אַנדערן.

(קונטרס 'שו איך גוט')

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

"הארץ קאמפיין" געווען א גרויסער סוקסעס ברוך ה'

דער "הארץ קאמפיין" וואס איז פארגעקומען די וואך מאנטאג און דינסטאג לטובת די מוסדות היכל הקודש ברסלב אין וויליאמסבורג איז ב"ה געווען א געוואלדיגער סוקסעס. ווען מאיז ב"ה אנגעקומען צו די סומע פון איבער א מיליאן דאלער אין די קורצע צייט פון 36 שעה וואס די קאמפיין איז אנגעגאנגען.

די מוסדות האבן געשטעלט דעם ציל אנצוקומען צו א האלב מיליאן דאלער, עס האט אבער נישט גענומען צו לאנג אנצוקומען צו דעם ציל, און דאן האט מען ארויפגערוקט דעם ציל צו א דריי-א-פערטל מיליאן, און ווען אום דינסטאג נאכמיטאג איז שוין אויך דער ציל דערגרייכט געווארן, האט מען עס ארויפגערוקט צו א מיליאן דאלער, און ביים ענדיגן דעם קאמפיין, דינסטאג צוועלף אייגער ביינאכט, איז מען אנגעקומען צו די סומע פון איבער א מיליאן דאלער.

דער רבי האט געזאגט, "פון געלט זאלט איר צו מיר נישט רעדן", ביים רבין האט מען נישט געמאכט קיין עסק פון געלט. פארשטייט זיך אז מ'דארף האבן געלט, און זיכער ווען עס קומט צו גוטע זאכן, צו בויען מוסדות התורה, צו דרוקן ספרים וואס זענען מקרב אידישע קינדער צום איבערשטן; אבער מ'דארף געדענקען אז געלט איז נישט דער עיקר, וואס עס בלייבט איבער איז נאר די תורה ומצות ומעשים טובים וואס מ'טוט אויף דער וועלט.

דער חידוש איז אבער געווען אז אויפ'ל טויזנטער אידן האבן אנטויל גענומען אינעם קאמפיין. ווי עס האט זיך ארויסגעוויזן איז היבש אונטערגעשאצט געווארן די גרויסע צאל אידן וואס הערן די דברי חיוק און דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א, וויפיל אידן זענען זיך מחיה און שעפן חיוק און הדרכה אין לעבן פון די לימודים פון הייליגן רבין ווי מוהר"ש זי"ע האט אונז געלערנט, און דער ראש ישיבה שליט"א איז דאס מפרסם איבער די גאנצע וועלט. אויפ'ל אידן האבן זיך משתתף געווען אינעם קאמפיין, טייל אפילו מיט גאר קליינע סכומים, אבער מיט דעם האבן זיי ארויסגעוויזן זייער הכרת הטוב פארן ראש ישיבה שליט"א אויף די פילע גוטס וואס זיי האבן גענאסן פון אים. דעם הייליגן רבינים דיבורים און עצות קענען העלפן יעדן איד אין סיי וועלכע מצב ער געפונט זיך נאר.

עס קומט זיך א גרויסער דאנק פאר די חשובע עסקנים וועלכע האבן צושטאנד געברענגט דעם קאמפיין, און אריינגעלייגט אויפ'ל צייט און כח פאר די הצלחה פונעם קאמפיין. דינסטאג נאכט, ווען דער קאמפיין האט זיך געענדיגט, האבן די עסקנים ארויסגעשטעלט א מעלדונג זיך צו באדאנקען פאר די אלע וועלכע האבן זיך משתתף געווען אינעם קאמפיין, און צוגעהאלפן צום סוקסעס.

דער איבערשטער זאל העלפן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל ווייטער קענען אנגיין רואיגעהייט מיט זיין הייליגע ארבעט צו מחזק זיין אידישע קינדער און זיי דערנענטערן צום אייבערשטן.

ישראל אין להם אלא לב אחד לאביהם שבשמים!

מען פארט ארויס אין "מחנה תפארת התורה"

אזוי ווי אלע יארן וועלן די בחורים דאס יאר אויך ארויספארן אין קעמפ צו וויילן אויף די זומער וואכן, ווייט אוועק פון די שטאט, וואו זיי וועלן אויסניצן די טעג פון זומער מיט תורה און עבודה, אפגעזונדערט פון די אלע שטאטישע פראבלעמען, און זיך קונה זיין אסאך גוטע זאכן.

די זומער וואכן זענען די בעסטע הכנה צו די הייליגע טעג, מען פארברענגט אין קעמפ נאר מיט די ביימער און הימל און מיטן אייבערשטן, עס איז גארנישט דא פאר די אויגן, נאר זיך קונה צו זיין תורה ויראת שמים, און מיט דעם צוגיין צום ראש השנה, דער יום הדין, מיט די אלע גוטע זאכן וואס מען האט זיך איינגעקויפט אינעם זומער.

נאך זומער וועלן אלע בחורים פארן אינאיינעם מיטן אייבערשטנס הילף אויף ראש השנה אין אומאן, אזוי ווי די לעצטיגע יארן וואס אלע בחורים פארן אינאיינעם מיטן ראש הישיבה, און רעכטן אפ דעם יום טוב אין אומאן די תפלות און די סעודות בדיבוק חברים.

מיטן אייבערשטנס הילף וועט דער זומער אויך זיין א גרויסע סוקסעס, אזוי ווי אין די פארגאנגענע יארן, און זיך אנשעפן פילע הויפענעס מיט תורה ויראה.

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסה ע"י כ"ק מוהר"ש זי"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א

מנהל התלמוד תורה ועורן גליון היכל הקודש

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען פיל אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע קינדער געזונטערהייט, פרנסה בשפע, דורות ישרים ומבורכים, מיט סייעתא דשמיא

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיס,

USB, SD, און נאך;

דעליווערט צו אייער טיר!

דופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש

אשר בנחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, זוננים, נגונים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נעמט אהיים א פושקע פון די הייליגע מוסדות פאר די געוואלדיגע סגולות געהאלפן צו ווערן בדבר ישועה ורחמים ביים ליכט צינדען און צו יעדע צייט, דורכ'ן מחזק זיין די הייליגע מוסדות וואס זענען א לייכט טורעם פאר די גאנצע וועלט

אויסצוליידיגן א פולע פושקע און צו באקומען א נייע

וויליאמסבורג 347-578-5726 - בארא פארק 347-760-5924
מאנסי 917-789-3095 - קרית יואל 845-238-0804

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
03303502361 / 212-444-9169 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 /

03303502361 / ענגלאנד 0797040066 / ארץ ישראל 845-414-8429

< BreslevCenter.com >